

Adequacy of Routine Preoperative Assessments for Osteoporosis in Spinal Fusion Surgery among Neurosurgeons

Hamid Rezaei,
Ehsan Keykhosravi,
Mohammad Ali Abouei Mehrizi

Assistant Professor, Department of Neurosurgery, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

(Received June 9, 2021 ; Accepted December 26, 2021)

Abstract

Background and purpose: Osteoporosis as an undesirable factor may cause complications in spinal fusion surgery and lead to re-operation. We evaluated the adequacy of routine preoperative assessments for osteoporosis in patients undergoing spinal fusion surgery among neurosurgeons in Iran.

Materials and methods: In this cross-sectional study, a validated Persian version of spine surgeons' attitude regarding osteoporosis questionnaire was used to assess the performance of surgeons before spinal fusion surgery in patients with suspected osteoporosis. Data were analyzed using SPSS V23.

Results: Out of 800 surgeons, 380 (47.5%) responded. Overall, 235 surgeons (61.8%) did not assess osteoporosis in patients undergoing fusion surgery, while 77 (20.2%) used radiography, 56 (14.7%) used dual-energy x-ray absorptiometry (DXA), and 12 (1.3%) used DXA and laboratory tests to assess these patients. The rate of re-operation was significantly higher in patients who were not assessed for osteoporosis before fusion surgery (84.1% vs. 15.9%, $P=0.0001$).

Conclusion: Current study showed inadequate awareness of neurosurgeons on necessary preoperative assessments for osteoporotic in patients undergoing spinal fusion. Neurosurgeons are suggested to pay more attention to preoperative assessment of osteoporosis in these patients.

Keywords: osteoporosis, vertebral column, fusion surgery, lumbar vertebrae

J Mazandaran Univ Med Sci 2022; 31 (205): 95-101 (Persian).

* Corresponding Author: Mohammad Ali Abouei Mehrizi - Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran (E-mail: drabouei@yahoo.com)

بررسی کفایت ارزیابی های رایج از نظر استئوپروز پیش از جراحی فیوژن ستون فقرات بین جراحان اعصاب

حمید رضایی
احسان کیخسروی
محمدعلی ابویی مهریزی

چکیده

سابقه و هدف: پوکی استخوان (استئوپروز) به عنوان یکی از عوامل پیش‌بینی کننده نامطلوب در بیماران تحت عمل جراحی فیوژن ستون فقرات محسوب می‌شود و ممکن است باعث جراحی مجدد شود. در این مطالعه، میزان کفایت ارزیابی وضعیت پوکی استخوان قبل از انجام عمل جراحی فیوژن در جمعیت جراحان ستون فقرات مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی، نسخه فارسی تایید شده پرسشنامه دیدگاه جراحان ستون فقرات در خصوص استئوپروز برای بررسی نحوه عملکرد جراحان قبل از عمل فیوژن مهره‌ها در بیماران مشکوک به پوکی استخوان استفاده شد. داده‌ها با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: در کل از ۸۰۰ جراح اعصاب که پرسشنامه را دریافت کردند، ۳۸۰ نفر (۴۷/۵ درصد) به پرسشنامه پاسخ دادند. به‌طور کلی، ۲۳۵ جراح (۶۱/۸ درصد) کلا پوکی استخوان را در بیماران تحت جراحی فیوژن ارزیابی نمی‌کردند، در حالی که ۷۷ نفر (۲۰/۲ درصد) با رادیوگرافی، ۵۶ نفر (۱۴/۷ درصد) با اسکن DXA و ۱۲ نفر (۱/۳ درصد) با اسکن DXA و آزمایش، استئوپروز را ارزیابی می‌کردند. میزان عمل مجدد در میان جراحانی که پوکی استخوان را در بیماران قبل از جراحی فیوژن ارزیابی نمی‌کردند، به‌طور قابل توجهی بالاتر بود (۸۴/۱ در مقابل ۱۵/۹ درصد) ($P=0/0001$).

استنتاج: آگاهی فعلی جراحان مغز و اعصاب از ارزیابی‌های لازم برای پوکی استخوان قبل از عمل فیوژن ستون فقرات ناکافی به نظر می‌رسد. پیشنهاد می‌شود که جراحان مغز و اعصاب در ارزیابی پیش از عمل برای پوکی استخوان در این بیماران دقت بیش‌تری داشته باشند.

واژه های کلیدی: استئوپروز، مهره‌های کمری، جراحی فیوژن، ستون فقرات

مقدمه

فیوژن ستون فقرات از شایع‌ترین اعمال جراحی ستون فقرات در جهان است که در صورت تکنیک مناسب منجر به پایداری ستون فقرات خواهد شد (۱). یکی از موارد عمده این عمل، درمان لغزش مهره‌ها روی یکدیگر (spondylolisthesis) و نیز تنگ‌شدگی کانال نخاعی (spinal stenosis) است (۲). با این حال از استئوپروز (پوکی استخوان) و استئومالاسی (نرمی استخوان) به عنوان شایع‌ترین بیماری‌های زمینه‌ای خصوصا در زنان، در عدم دستیابی به بهترین نتیجه عمل جراحی فیوژن کمری می‌توان نام برد (۳).

فیوژن ستون فقرات از شایع‌ترین اعمال جراحی ستون فقرات در جهان است که در صورت تکنیک مناسب منجر به پایداری ستون فقرات خواهد شد (۱). یکی از موارد عمده این عمل، درمان لغزش مهره‌ها روی یکدیگر (spondylolisthesis) و نیز تنگ‌شدگی کانال نخاعی (spinal stenosis) است (۲). با این حال از استئوپروز (پوکی استخوان) و استئومالاسی (نرمی استخوان) به عنوان شایع‌ترین بیماری‌های زمینه‌ای خصوصا در زنان، در عدم دستیابی به بهترین نتیجه عمل جراحی فیوژن کمری می‌توان نام برد (۳).

E-mail: drabouei@yahoo.com

مؤلف مسئول: محمدعلی ابویی مهریزی - مشهد: بیمارستان قائم (عج)، دفتر گروه جراحی مغز و اعصاب

استادیار، گروه آموزشی جراحی مغز و اعصاب، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۳/۱۹ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۰/۳/۳۱ تاریخ تصویب: ۱۴۰۰/۱۰/۵

چگونگی عملکرد جراحان ستون فقرات در ارزیابی استئوپروز قبل از عمل فیوژن ستون فقرات در ایران طراحی شده است.

مواد و روش‌ها

این مطالعه در زمستان سال ۱۳۹۸ به صورت مقطعی بر روی جامعه جراحان مغز و اعصاب ایران انجام گرفت. مطالعه حاضر با کد IR.MUMS.fm.REC.1396.849 توسط کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مشهد مورد تایید قرار گرفت. پرسشنامه دیدگاه جراحان ستون فقرات در خصوص استئوپروز به عنوان معیار مطالعه، شامل ده پرسشنامه ۱۰ سوالی با متغیرهای توصیفی بود که چگونگی عملکرد جراحان ستون فقرات را در رابطه با بیماران و ارزیابی استئوپروز قبل از عمل جراحی ارزیابی می‌کند. برای این منظور از مطالعه پیشین که توسط Díaz-Romero و همکاران با استفاده از همین پرسشنامه صورت گرفته بود، استفاده شد (۷).

تعریف عملیاتی استئوپروز به صورت کاهش توده استخوانی بدون تغییر در ترکیب استخوان که منجر به شکستگی می‌شود، انجام شد. فرآیندهای متداول برای بررسی استئوپروز در بیماران قبل از جراحی فیوژن در مطالعات انجام شده در کشور شامل رادیوگرافی ساده، آزمایش سطح فاکتورهای عملکردی استخوان و نیز اسکن DXA می‌باشد که از جراحان مورد سوال واقع شد (۸).

در مرحله اولیه این طرح، این پرسشنامه پس از اخذ اجازه از مولف آن به فارسی ترجمه شد و از نظر روایی صوری و محتوا بررسی شد. ترجمه با استفاده از روش forward-backward صورت گرفت. به این ترتیب که پرسشنامه به دو نفر که تسلط بالایی به زبان انگلیسی دارند، داده شد و از آن‌ها خواسته شد که پرسشنامه را ترجمه کنند. سپس ترجمه فارسی این دو نفر با هم تطبیق داده شد و یک پرسشنامه واحد فارسی از آن تهیه گردید. این پرسشنامه واحد در اختیار فرد دیگری قرار داده شد که مجدداً آن را به زبان انگلیسی ترجمه کند.

در بیماران بالای ۵۰ سال چینی که تحت عمل جراحی فیوژن کمربری قرار گرفتند، ۴۶/۱ درصد از مردان و ۴۱/۴ درصد از زنان مبتلا به پوکی استخوان بودند (۴)، لذا پیشرفت سنی جمعیت در معرض ابتلا به پوکی استخوان، با افزایش خطرات جراحی همراه است. عوامل خطر بسیاری برای ابتلا به پوکی استخوان اولیه مشخص شده است (۵). گزارشات زیادی از کاهش ویتامین D سرم، با نرخ ۴۰ تا ۹۰ درصد در بزرگسالان وجود دارد که با کاهش دانسیته استخوان همراه است (۶). همچنین طبق مطالعات قبلی مشخص شده است که دانسیته معدنی استخوان (BMD) یکی از اساسی‌ترین فاکتورها برای پیش‌بینی موفقیت عمل فیوژن کمر می‌باشد. با این حال به نظر می‌رسد اکثر جراحان ستون فقرات، پارامترهای تشخیصی برای پوکی استخوان را قبل از عمل بررسی نمی‌کنند (۷).

استئوپروز در ایران شیوع بالایی دارد و مطالعات اخیر نشان داده است که حدود ۱۷ درصد جمعیت بالای ۳۰ سال در ایران استئوپروز و ۳۵ درصد آن‌ها استئوپنی دارند (۸). به نظر می‌رسد پوکی استخوان، نوع شکستگی، سن بیمار و بیماری‌های زمینه‌ای از مهم‌ترین عوامل خطر در بیماران کاندید عمل جراحی فیوژن مهره‌های کمر باشد (۹). با توجه به سبک زندگی کم تحرک و بالا رفتن سن جمعیت، میزان مبتلایان به پوکی استخوان بصورت قابل توجهی افزایش یافته است (۱۰) و در ایالات متحده سالانه موجب ۱/۵ میلیون مورد شکستگی می‌شود که نیمی از آن‌ها در ستون مهره‌ها اتفاق می‌افتد (۱۱). براساس مطالعات صورت گرفته، در بیماران دارای شکستگی استخوانی همچون لگن، ۵۰ درصد توان بازگشت به وضعیت قبلی را نخواهند داشت و ۱۰ درصد نیز نیازمند به استفاده از تسهیلات کمکی - مراقبتی به صورت مدام‌العمر خواهند بود (۱۲، ۱۳)، لذا سبب تحمیل بار سنگین بیماری بر جامعه و سیستم نظام درمانی خواهد شد. با توجه به لزوم ارزیابی این پارامترها و تاثیر درمان استئوپروز در بهبود بیماران بعد از عمل، این مطالعه با هدف بررسی

یافته ها و بحث

پرسشنامه به ۸۰۰ نفر از جراحان مغز و اعصاب ارسال شد که از این بین ۳۸۰ نفر (۴۷/۵ درصد) پرسشنامه را تکمیل کردند. میانگین سن جراحان پاسخ دهنده $42/7 \pm 14/32$ سال و متوسط سابقه آنان $8/62 \pm 3/55$ سال بود. از نظر جراحان مغز و اعصاب خانم های بالای ۶۵ سال، آقایان بالای ۷۰ سال یا زیر ۷۰ سال با ریسک فاکتورهای دیگر برای شکستگی و افراد تحت درمان استئوپروز در معرض خطر مازور بوده و بررسی علل ثانویه استئوپروز در آنان حائز اهمیت می باشد. در کل ۲۸۵ جراح (۷۵ درصد) حداقل ۶-۴ شاخص BMD را در ارزیابی قبل از عمل استئوپروز در نظر می گرفتند و سن بیمار، شایع ترین عامل خطر در نظر گرفته می شد (۹۸/۹ درصد). فقط ۲۵ نفر (۶/۵۷ درصد) همه موارد فوق الذکر را به عنوان فاکتورهای الزام آور بررسی استئوپروز عنوان نمودند.

در کل ۲۳۵ جراح (۶۱/۸ درصد) اصلا اقدام به ارزیابی استئوپروز قبل از جراحی فیوژن مهره ها نمی کردند، در حالی که ۱۴۵ نفر دیگر (۳۸/۱۶ درصد) جراحان مغز و اعصاب اقدام به بررسی بیمار از نظر استئوپروز می کردند. از این میان، ۷۷ نفر (۲۰/۲ درصد) با رادیوگرافی، ۵۶ نفر (۱۴/۷ درصد) با اسکن جذب سنجش اشعه ایکس با انرژی دوگانه (DXA) و ۱۲ نفر (۳/۱ درصد) با اسکن DXA و آزمایش، استئوپروز را ارزیابی می کردند.

در بین جراحان مغز و اعصابی که از روش DXA برای بررسی استئوپروز استفاده می کردند، سطحی از BMD که با استفاده از T-score به عنوان اندیکاسیون برای تعویق عمل جراحی استفاده می کردند، ۴۸ نفر (۶۹ درصد) T-score کوچک تر یا مساوی -۱، ۱۲ نفر (۱۸/۶ درصد) T-score کوچک تر یا مساوی -۲ و ۸ نفر (۱۲/۳ درصد) T-score کوچک تر یا مساوی -۲/۵ را برای تعویق جراحی مناسب می دانستند. همچنین تغییر برنامه عمل جراحی فیوژن بعد از بررسی استئوپروز در بیماران، در ۹ نفر (۱۱/۷ درصد) از جراحان مغز و

ترجمه انگلیسی نهایی با فرمت پرسشنامه انگلیسی اولیه مطابقت داده شد و با توجه به مشابهت، همان ورژن نهایی فارسی پرسشنامه در اختیار تعدادی افراد باتجربه قرار داده شد تا از نظر روایی صوری و سادگی و روان بودن محتویات آن را بررسی نمایند.

سپس CVR برای پرسشنامه محاسبه شد و پرسشنامه از نظر روایی محتوا نیز مورد تایید قرار گرفت. با توجه به این که این پرسشنامه ۱۰ سوالی صرفا عملکرد را می سنجد، لزومی به انجام انواع دیگر روایی نداشت. نتایج نشان داد که ترجمه فارسی با آلفای کرونباخ $0/93$ پایایی مناسب و با نظر پنل متخصصین روایی قابل قبولی نیز داشت. پس از تایید ورژن فارسی نهایی پرسشنامه، لیستی از کلیه جراحان مغز و اعصاب ایران (با توجه به بانک اطلاعاتی) تهیه و پرسشنامه مذکور، برای همگی ایمیل شد. در صورت عدم دریافت پاسخ، تا دو نوبت با فواصل مشخص ایمیل تکرار شد.

با در نظر گرفتن خطای نوع اول $0/05$ و خطای نوع دوم $0/2$ و توان ۸۰ درصد، حجم نمونه ۴۰۰ نفر محاسبه شد. با توجه به نحوه جمع آوری داده و احتمال بالای عدم پاسخ جامعه هدف، پرسشنامه برای ۸۰۰ نفر از جراحان مغز و اعصاب در کل کشور ارسال شد. برای جمع آوری نمونه از روش نمونه گیری در دسترس بدین صورت استفاده شد که به ۴۰۰ نفر از جامعه پرسشنامه در کنگره ها و همایش ها داده شد که ۲۵۳ نفر ایشان تکمیل نمودند. برای ۲۰۰ نفر از جامعه ایمیل شد که نرخ پاسخگویی ۵۲ نفر بود و برای ۲۰۰ نفر از جامعه از طریق شبکه های اجتماعی ارسال شد که نرخ پاسخگویی ۷۵ نفر بود و در مجموع نرخ پاسخگویی ۳۸۰ نمونه، پرسشنامه را تکمیل کرده بودند.

در نهایت، تمامی داده های جمع آوری شده در مطالعه، داخل چک لیست هایی وارد شد و سپس جهت انجام آنالیزهای آماری وارد نرم افزار SPSS ویرایش ۲۳ شد. از آزمون آماری Chi-square استفاده شد و سطح معنی داری $0/05$ در نظر گرفته شد.

اعصاب که از روش تشخیصی رادیوگرافی ساده استفاده می کردند، ۴۴ نفر (۷۸/۶ درصد) از جراحان مغز و اعصاب که از روش DXA استفاده می کردند و ۱۰ نفر (۸۳/۳ درصد) از جراحان مغز و اعصاب که از روش DXA به همراه آزمایش برای بررسی استئوپروز استفاده می کردند، مشاهده شد. نتایج نشان داد که استفاده از اسکن DXA برای بررسی استئوپروز قبل از عمل به طور معنی داری با تغییر در برنامه عمل جراحی فیوژن ارتباط دارد ($P=0/013$ ، جدول شماره ۱).

جدول شماره ۱: فراوانی بررسی از نظر استئوپروز در بین جراحان و تغییر در برنامه عمل جراحی متعاقب این بررسی ها

بررسی استئوپروز	تعداد (درصد)	روش بررسی استئوپروز	تغییر برنامه عمل در اثر نتیجه بررسی استئوپروز	سطح معنی داری *
خیر	۱۳۵ (۶۱/۸)	رادیوگرافی ساده	بله (۲۰/۷۷)	۰/۰۱۳
بله	۱۴۵ (۶۸/۲)	اسکن DXA	بله (۱۴/۷۵)	
		آزمایش و اسکن DXA	بله (۳۱/۱۲)	
			خیر (۱۶/۷۲)	

*: براساس آزمون Chi-square

همان طور که بیان شد، به طور کلی ۲۳۵ نفر (۶۱/۸ درصد) از جراحان هیچگونه اقدام تشخیصی و درمانی خاصی برای استئوپروز در بیماران توصیه نکردند. در میان ۱۴۵ جراحی که اقدامات تشخیصی و درمانی را لازم دانستند، ۱۱ جراح (۲/۹ درصد) درمان غیر دارویی، ۱۱ نفر (۲/۹ درصد) هر دو درمان دارویی و غیردارویی و ۳۶ نفر (۹/۵ درصد) درمان دارویی تجویز می کردند. ۸۷ نفر (۲۲/۹ درصد) نیز بیماران را به متخصصان دیگر از جمله غدد (۳۶ نفر، ۴۱/۴ درصد)، روماتولوژی (۳۱ نفر، ۳۵/۶ درصد) و داخلی (۲۰ نفر، ۲۳ درصد) ارجاع می دادند. در جدول شماره ۲ فراوانی انجام عمل مجدد به علت عوارض ناشی از استئوپروز در بیمارانی که تحت جراحی فیوژن قرار می گیرند بر حسب بررسی یا عدم بررسی بیماران قبل از عمل از نظر استئوپروز توسط جراحان به تفصیل بیان شده است. باتوجه به جدول،

فراوانی عمل مجدد در میان جراحانی که استئوپروز را در بیماران قبل از جراحی فیوژن ارزیابی نمی کردند، به طور قابل توجهی بالاتر بود (۸۴/۱ درصد در مقابل ۱۵/۹ درصد، $P=0/0001$).

جدول شماره ۲: فراوانی و درصد انجام عمل مجدد به علت استئوپروز بر حسب بررسی یا عدم بررسی بیماران قبل از عمل از نظر استئوپروز توسط جراحان

انجام عمل مجدد به علت عوارض استئوپروز	بله	خیر	بررسی استئوپروز قبل از عمل فیوژن	مجدور	سطح معنی داری
بله	۴۲ (۱۵/۹)	۲۲۲ (۸۴/۱)	تعداد (درصد)	کای	
خیر	۱۰۳ (۸۸/۸)	۱۳ (۱۱/۲)	تعداد (درصد)		

*: براساس آزمون Chi-square

انجام عمل های جراحی کمتری با استفاده از لوازم (instrumentation) در دهه اخیر رشد فزاینده ای داشته است (۱۴). از طرفی ۳۱ درصد از بیماران کاندید عمل جراحی فیوژن ستون مهره ها دچار پوکی استخوان بوده و ۴۶ درصد نیز از استئوپنی رنج می برند (۴). بنابراین توجه به استئوپروز قبل از عمل بسیار حیاتی است. در همین راستا، نتایج ما نشان داد ۳۸/۶ درصد از جراحان بعد از بررسی روش های مختلف برای تشخیص استئوپنی، پلن جراحی خود را تغییر دادند.

همچنین به طور کلی ۳۸ درصد جراحان مطالعه ما سعی بر تصحیح و درمان پوکی استخوان بیماران گرفتند. لذا براساس مطالعات قبلی، ارزیابی BMD به عنوان یکی از مهم ترین فاکتورهای موفقیت در عمل جراحی فیوژن محسوب می شود. به عبارت دیگر، در عمل جراحی فیوژن، تراکم استخوان موجب می شود تا ابزارهای مورد استفاده جهت تثبیت مهره ها بهتر در جای خود تثبیت شده و بتوانند فشار بیش تری را تحمل نمایند (۱۶، ۱۵). همچنین در روند ترمیم استخوان و مستحکم شدن ابزار فیوژن در اطراف و داخل مهره های ستون فقرات متابولیسم نرمال استخوان از نظر تامین مواد معدنی نقش اصلی را ایفا می نماید (۱۷). با توجه به عوامل فوق می توان نتیجه گرفت اطلاع پزشک معالج از ابتلای بیماران کاندید عمل فیوژن

مهره‌ها به پوکی استخوان می‌تواند نقش کلیدی در موفقیت یا شکست عمل جراحی داشته باشد. مطالعه انجام شده توسط Gupta و همکارانش نشان داد ناهنجاری Pseudoarthrosis از عواقب کمبود BMD، عفونت در ناحیه فیوژن، فیکس شدن نامناسب، محیط بیولوژیک نامطلوب و سایر مشکلات متابولیکی مربوط به آن است که عواقب جدی در بیمار به وجود آورده و می‌تواند موجب انجام عمل جراحی مجدد شود (۱۸). در مطالعه حاضر نیز مشخص شد ۶۱/۸ درصد از متخصصین شرکت‌کننده اقدامی جهت بررسی وجود پوکی استخوان در بیماران کاندید عمل فیوژن انجام نمی‌دادند، در حالی که ۳/۱ درصد از نتایج آزمایشگاهی و DXA استفاده می‌کنند. در مطالعه دیگری که توسط Dipola و همکاران صورت گرفت، ۴۴ درصد از جراحان اعصاب از DEXA و ۱۲ درصد از نتایج آزمایشگاهی و از این بین ۲۲ درصد

از هر دو برای پیش‌بینی پوکی استخوان استفاده کردند (۱۹). در مطالعات انجام شده، برخلاف افزایش یافتن میزان اطلاعات و آگاهی هر دو گروه بیماران و پزشکان از نشانه‌ها و خطرات پوکی استخوان، بیش‌تر جراحان مغز و اعصاب عوامل خطر ابتلا به استئوپنی را نادیده گرفته و اقدامات روتین همیشگی را انجام می‌دهند (۲۰). از محدودیت‌های مطالعه حاضر می‌توان به نرخ پاسخ پایین در جامعه هدف و نحوه جمع‌آوری اطلاعات از طریق اینترنت که دقت کم‌تری دارد اشاره کرد. در پایان به نظر می‌رسد، بررسی وضعیت BMD بیماران کاندید فیوژن اگرچه ممکن است موجب تاخیر انجام عمل جراحی گردد، اما در صورت تشخیص ابتلای بیمار به پوکی استخوان و درمان آن، شانس موفقیت عمل را به صورت قابل ملاحظه‌ای افزایش داده و روند بهبود بیماران را تسریع خواهد کرد.

References

- Burch S, Feldstein M, Hoffmann PF, Keaveny TM. Prevalence of poor bone quality in women undergoing spinal fusion using biomechanical-CT analysis. *Spine (Phila Pa 1976)* 2016; 41(3): 246-252.
- Yavin D, Casha S, Wiebe S, Feasby TE, Clark C, Isaacs A, et al. Lumbar fusion for degenerative disease: a systematic review and meta-analysis. *Neurosurgery* 2017; 80(5): 701-715.
- Song KJ, Choi BW, Ham DH, Kim HJ. Prognosis of hardware-related problems in anterior cervical discectomy and fusion with cage and plate constructs. *World neurosurg* 2020; 134: e249-e255.
- Zou D, Jiang S, Zhou S, Sun Z, Zhong W, Du G, et al. Prevalence of osteoporosis in patients undergoing lumbar fusion for lumbar degenerative diseases: a combination of DXA and Hounsfield units. *Spine (Phila Pa 1976)* 2020; 45(7): E406-E410.
- Forstein DA, Bernardini C, Cole RE, Harris ST, Singer A. Before the breaking point: Reducing the Risk of Osteoporotic Fracture. *J Am Osteopath Assoc* 2013; 113(2_suppl_1): S5-24; quiz S25.
- Amrein K, Scherkl M, Hoffmann M, Neuwersch-Sommeregger S, Köstenberger M, Berisha AT, et al. Vitamin D deficiency 2.0: an update on the current status worldwide. *Eu J Clin Nutr* 2020; 74(11): 1498-1513.
- Díaz-Romero R, Henríquez MS, Melián KA, Balhen-Martin C. Practice Patterns of Spine Surgeons Regarding Osteoporosis: An International Survey. *Int J Spine Surg* 2021; 15(2): 376-385.
- Zamani M, Zamani V, Heidari B, Parsian H, Esmailnejad-Ganji SM. Prevalence of osteoporosis with the World Health Organization diagnostic criteria in the

- Eastern Mediterranean Region: a systematic review and meta-analysis. *Arch Osteoporos* 2018; 13(1): 129.
9. Li HM, Zhang RJ, Gao H, Jia CY, Xing T, Zhang JX, et al. Biomechanical fixation properties of the cortical bone trajectory in the osteoporotic lumbar spine. *World Neurosurg* 2018; 119: e717-e727.
 10. Rizzoli R. Postmenopausal osteoporosis: assessment and management. *Best Pract Res Clin Endocrinol Metab* 2018; 32(5): 739-757.
 11. Weaver CM, Gordon CM, Janz KF, Kalkwarf HJ, Lappe JM, Lewis R, et al. The National Osteoporosis Foundation's position statement on peak bone mass development and lifestyle factors: a systematic review and implementation recommendations. *Osteoporos Int* 2016; 27(4): 1281-1386.
 12. Bliuc D, Alarkawi D, Nguyen TV, Eisman JA, Center JR. Risk of subsequent fractures and mortality in elderly women and men with fragility fractures with and without osteoporotic bone density: the Dubbo Osteoporosis Epidemiology Study. *J Bone Miner Res* 2015; 30(4): 637-646.
 13. Erhan B, Ataker Y. Rehabilitation of patients with osteoporotic fractures. *J Clin Densitom* 2020; 23(4): 534-538.
 14. Kobayashi K, Ando K, Nishida Y, Ishiguro N, Imagama S. Epidemiological trends in spine surgery over 10 years in a multicenter database. *Eur Spine J* 2018; 27(8): 1698-1703.
 15. Bjerke BT, Zarrabian M, Aleem IS, Fogelson JL, Currier BL, Freedman BA, et al. Incidence of osteoporosis-related complications following posterior lumbar fusion. *Global Spine J* 2018; 8(6): 563-569.
 16. Carlson BC, Robinson WA, Wanderman NR, Sebastian AS, Nassr A, Freedman BA, et al. A review and clinical perspective of the impact of osteoporosis on the spine. *Geriatr Orthop Surg Rehabil* 2019; 10: 2151459319861591.
 17. St Jeor JD, Jackson TJ, Xiong AE, Freedman BA, Sebastian AS, Currier BL, et al. Average Lumbar Hounsfield Units Predicts Osteoporosis-Related Complications Following Lumbar Spine Fusion. *Global Spine J* 2020; 2192568220975365.
 18. Gupta A, Cha T, Schwab J, Fogel H, Tobert D, Razi AE, et al. Osteoporosis increases the likelihood of revision surgery following a long spinal fusion for adult spinal deformity. *Spine J* 2021; 21(1): 134-140.
 19. Dipaola CP, Bible JE, Biswas D, Dipaola M, Grauer JN, Rechtine GR. Survey of spine surgeons on attitudes regarding osteoporosis and osteomalacia screening and treatment for fractures, fusion surgery, and pseudoarthrosis. *Spine J* 2009; 9(7): 537-544.
 20. Kuprys TK, Steinmetz LM, Fischer CR, Protopsaltis TS, Passias PG, Goldstein JA, et al. Preoperative assessment of bone quality in spine deformity surgery: correlation with clinical practice and published recommendations. *Spine (Phila Pa 1976)* 2019; 44(12): E735-E741.